DESPRE TERȚETUL DE AUR DE LA „35“ ȘI DESPRE ALȚII...

Iată-ne în pragul unui an nou. Mai sînt doar cîteva zile și vom face bilanțul sportului școlar în anul 1964. Dar, pînă la acest bilanț, ne-am gîndit că merită să facem cîteva însemnări despre o școală pentru ai cărei elevi, anul care se încheie a fost deosebit de rodnic și la învățătură și în activitatea sportivă. Este vorba de *școala medie nr. 35 cu program special de educație fizică din Capitală.*

Școala bucureșteană, una din cele 12 școli de acest gen înființată la noi, în anii puterii populare, se situează prin rezultatele obținute pe primul loc în ierarhia „liceelor sportive“.

Debutul — în anul 1957, cînd liceului sportiv din Capitală i s-a semnat „actul de naștere“, a fost deosebit de promițător. Un număr de 150 elevi (și părinții lor) au înțeles pe deplin rostul îmbinării armonioase a învățăturii cu sportul. Fără doar și poate, era vorba de o experiență nouă care impunea anumite eforturi. Și este demnă de subliniat munca depusă de cadrele didactice de aici, care aveau misiunea de a pregăti temeinic elevii și la învățătură dar și într-una din cele trei ramuri sportive (atletism, gimnastică și baschet) în care aceștia urmau să se specializeze.

Sînt 7 ani de la începutul de care aminteam și munca migăloasă, pasiunea și interesul celor de aici și-au găsit materializarea în rezultate sportive care, la timpul lor, au fost consemnate. La început mai modeste dar pe parcursul anilor ele s-au impus atenției iubitorilor de sport, specialiștilor, culminînd cu cele înscrise pe lista marilor rezultate ale anului 1964. In fruntea lor se situează performanța elevei din clasa a XI-a, MIHAELA PENEȘ, autoarea celei mai mari surprize a recentelor J.O. de vară de la Tokio. Medalia de aur cucerită în capitala Japoniei de această tînără atletă (la obținerea căreia antrenorul *Lixandru Pandele* de la Clubul sportiv școlar își are, desigur, partea sa de contribuție) completează cum nu se poate mai bine vitrina cu trofee sportive a școlii. Într-un „clasament“, ar urma cele două titluri de campioni europeni de juniori (suliță fete și ciocan) Autori: *Mihaela Peneș* și colegul ei de clasă GHEORGHE COSTACHE. Ciocanul (de 6 kg.) pornit din mîinile vînjoase ale acestui tînăr talentat s-a oprit dincolo de stegulețul care marca performanța celui mai bun junior al lumii. Cu acest rezultat, Gheorghe Costache a stabilit un nou record mondial pe care apoi l-a îmbunătățit de cîteva ori. Și ar mai trebui amintită aici o altă componentă a terțetului de „aur“ al școlii: GABI RĂDULESCU, cea care a „aterizat“ peste granița celor 6 metri la săritura în lungime, deși este încă junioară.

Gabi Rădulescu, din terțetul de aur de la „35“ în plină săritură!

Aceștia ar fi atleții sau mai bine zis o parte dintre elevii care au îndrăgit atletismul aici. Dar să vorbim și despre gimnaști și gimnaste care au cîștigat aproape toate edițiile concursurilor republicane ale școlilor medii cu program special de educație fizică. Din 10 titluri, doar unul singur le-a „scăpat“ fetelor, în 1963 cînd s-au clasat pe locul 2... Și această secție a „dat“ cîteva nume de sportivi care înaintează cu pași mari spre vîrful piramidei: *Elena Solomon* și *Lucia Chiriță* (categoria maestre), *Gabriela Loghin, Adriana Marinescu* și *Petre Mihaiuc* (categoria I). În fine, baschetul promite și el să calce pe urmele celorlalte două secții, printr-o echipă de perspectivă din rîndul căreia se remarcă *Maria Andrei, Mihaela Popescu* și *Oltea Chelaru.*

Făcînd acest succint bilanț, nu se poate să nu amintești și despre cei care se ocupă de pregătirea elevilor de la „35“: la atletism, *Elisabeta Nemeț-Stănescu, A. Sebesi* și *E. Danciu,* la gimnastică *Barbara Dumitrescu,* iar la baschet *Ștefania Dinescu, V. Dăscălescu* și *Gh. Simionescu* (directorul școlii).

Școala cuprinde în prezent aproape 400 de elevi, deci aproape triplu față de anul înființării. Aceasta se explică prin rezultatele bune obținute de elevii școlii la învățătură și sport, exigența pe care toate cadrele didactice o manifestă față de buna pregătire a viitorilor absolvenți. Mulți dintre aceștia se numără azi printre studenții facultăților și institutelor de învățămînt superior din București sau din țară.

În fine, mai trebuie amintit că cei mai talentați sportivi sînt îndrumați către Clubul sportiv școlar, unde au posibilitatea să-și desăvîrșească pregătirea sportivă, să ajungă la măiestrie. Exemplul atleților (*Mihaela Peneș, Gabriela Rădulescu* și *Gheorghe Costache*) este cel mai convingător...

Și acum, perspectiva. Succesele realizate sînt un imbold pentru obținerea altora, la fel de frumoase, pentru sporirea numărului de recorduri, de campioni școlari, de juniori și — de ce nu? — chiar de seniori. Pentru aceasta, conducerea școlii, întregul colectiv de profesori au preconizat măsuri pentru sporirea eficienței lecțiilor, pentru modernizarea procesului de educație fizică, pentru efectuarea într-un mod și mai riguros a antrenamentelor. Și, bineînțeles, pentru continuarea perfectei simbioze dintre învățătură și sport, de altfel obiectivul nr. 1 al școlii...

CONSTANTIN ALEXE
TIBERIU STAMA

După antrenament, Gheorghe Costache și Mihaela Peneș își îngăduie cîteva clipe de relaxare...

Foto: P. Romoșan

Portretul săptămînii

Invățătorul

Ca să ajungi în satul Urși, trebuie să fii un bun... mărșăluitor. Fiindcă de la Galicea în sus, către munte, cale de aproape zece kilometri, nici un vehicul cu motor nu se mai încumetă să ia piepțiș șoseaua. Peisajul pitoresc te face însă să suporți ușor efortul. In ziua în care „urcam“ spre Urși, mă gîndeam cum o arăta omul pe care-l căutam, tînărul acela inimos, de ispravă, despre care îmi vorbiseră cu multă căldură și activiștii U.T.M. și cei sportivi din Rîmnicu Vîlcea. Și, încercînd să-mi imaginez cam cum va decurge întîlnirea noastră, iată că am și zărit primele căsuțe ale așezării...

Școala de 8 ani. Oră de sport, în aer liber, cu viitorii absolvenți. O conduce chiar Roman Constantinescu, *omul meu... Este un bărbat înalt, subțirel. Are fruntea lată, cu arcade puternice și ochi pătrunzători. Pare aspru, distant, la prima vedere. Cînd îl auzi însă vorbind, impresia dintîi se risipește. Băieții lucrează frumos, atent și corect. Invățătorul intervine rar. La sfîrșitul orei n-a mai fost nevoie de nici o prezentare. Ne-am avîntat repede în discuții, cu dezinvoltură, parcă ne-am fi cunoscut de cînd lumea! In fine, fiind vorba de un portret, va trebui să sintetizez...*

Roman Constantinescu este din partea locului pe care eu îl vizitez. Cei din Urși se mîndresc cu el. Și iată de ce... Invățătorul de azi a fost mai înainte muncitor. Un muncitor destoinic „la sodă“, la Govora. L-au iubit toți tovarășii lui de la Combinat, l-au regretat după ce a plecat. A luat maturitatea printre primii și apoi a dat examen la „pedagogică“, la educație fizică. Această nouă calitate l-a readus la Urși, unde se simțea nevoia unui învățător care să se priceapă și la sport. Ajungem la cel de-al doilea motiv pentru care cei din Urși îl prețuiesc pe tînărul lor învățător: de cînd a revenit în sat, copiii de acolo — ca și întregul tineret — nu concep să treacă vreo zi fără puțină mișcare. Roman Constantinescu i-a ajutat să amenajeze terenuri de volei și fotbal, sectoare pentru atletism. Mai mult, tineretul din Urși l-a ales și responsabil tehnic al asociației lor sportive Recolta, l-a propus în unanimitate la cursul de instructori sportivi. La absolvire, Roman Constantinescu s-a apucat și mai abitir de treabă: a pus bazele a nu mai puțin de patru secții, de șah, fotbal, tir și volei, dintre care ultima se comportă foarte bine în campionatul raional. Proaspătul instructor sportiv se gîndește acum să amenajeze, la stăruințele tineretului, cu mijloace locale, și o arenă de popice. Ce se va putea, se va face acum. Restul, la primăvară. Pe timpul iernii, sportul își va găsi adăpost la Căminul cultural. Șah, trîntă, gimnastică, tenis de masă. Și, paralel, afară, cînd zăpada se va așterne masiv peste dealurile din împrejurimi, întrecerile de săniuș și schi (materiale realizate tot pe plan local, altă inițiativă a lui Roman Constantinescu) vor umple de voioșie întreaga așezare...

...Acesta este învățătorul din Urși, omul care a făcut cunoscută peste tot, în raion, asociația sportivă mică (65 de membri UCFS), dar cu o activitate rodnică, multilaterală.

SANDA COMAN

File de carnet

La Tușnad e plăcut și iarna

ODIHNĂ ȘI SPORT...

O dimineață de decembrie... Am coborît din tren la Tușnad-Băi cu un grup de oameni ai muncii veniți aici la odihnă. Mergînd spre biroul de cazare, Cristina Dincă, *filatoare la I.I.S. Producția București,* Constantin Pană, *șofer la U.R.C.C. Cislău și alți tineri care-și petreceau pentru prima oară concediul într-o stațiune de munte, discutau între ei:* „Oare cum o să ne distrăm aici?“ „N-om sta mai mult la... gura sobei?“ *Aceste întrebări — și altele — aveau să-și primească răspunsuri peste puțin timp. Trecînd prin fața clubului, tinerii noștri au văzut că programul afișat de conducerea Casei de cultură răspunde gusturilor multora dintre ei: audiții muzicale, seri de dans, sport etc.*

DIALOG CU ORGANIZATORII TIMPULUI PLĂCUT

Telefonul de pe biroul directorului Casei de cultură, Petre Roșca, *sună prelung.*

— Da, se mai primesc înscrieri, *a răspuns directorul. Veniți puțin mai devreme la sala de tenis de masă și o să-l găsiți pe organizatorul nostru sportiv,* Iuliu Gașpar. *El o să vă înscrie la concurs.*

Închizînd receptorul, tov. Roșca *continuă:*

— După cum vă spuneam, prin programul pe care-l alcătuim, dorim să-i aducem pe oaspeții noștri în contact cu literatura, cu muzica, cu frumusețile patriei și, bineînțeles, cu sportul...

Apoi, arătîndu-ne un plan de muncă:

— Vedeți, printre obiectivele incluse aici, sportul nu lipsește în nici o zi. Punem accent pe sport, deoarece cu ocazia unui sondaj, majoritatea oaspeților s-au pronunțat pentru ODIHNA ACTIVA.

In zilele petrecute la Tușnad m-am convins din plin de aceasta.

UNDE SINT OAMENII?

A doua zi, un soare zîmbitor te îmbia la plimbare. Și, totuși, drumurile și aleile pitorești localități erau neumblate. „Poate, *mi-am zis,* oamenii sînt la bibliotecă sau ascultă muzică“ *și m-am îndreptat într-acolo. Dar și încăperile Casei de cultură erau aproape pustii.*

— Unde sînt prietenii cărții? *l-am întrebat pe responsabilul bibliotecii,* Gh. Radu.

Cîteva sfaturi înainte de start. Aspect de la concursul de patinaj rezervat oamenilor muncii veniți la odihnă

— In excursie! Au plecat de vreun sfert de oră. Dacă coborîți de-a lungul Oltului, le ieșiți în cale.

Am pornit după excursioniști. După un „marș forțat“, i-am ajuns pe coama unui deal. Sute de ochi admirau magnificele împrejurimi, cu brazi dantelați de promoroacă, în timp ce ghidul dădea explicații.

— Unde mergeți acum? *I-am întrebat.*

— N-ați plecat cu noi?

— Nu, v-am ajuns din urmă.

— Mergem aproape, pînă la Stînca Șoimilor. Dacă vă place excursia de azi, mîine vizităm Turnul Apor, poimîine ne suim pe Vîrful Cetății, iar spre sfîrșitul concediului, cînd vă veți obișnui cu drumeția, vom încerca să escaladăm urcușul de la Lacul Ana. Ce scrieți în carnet? Sînteți cumva turist?

— Nu, sînt la odihnă. Dar, știu eu, poate am să scriu ceva la gazetă.

— Dacă-i așa, vă rog să notați că la invitația noastră au răspuns astăzi circa 200 de oameni.

M-am reintors în stațiune împreună cu excursioniștii. Aș fi vrut să le aflu părerea despre cele văzute. Dar cum să-i cunoști pe toți? M-am adresat cîtorva persoane: Constantin Ciortan, *învățător în comuna Florești, raionul Baia de Aramă, în vîrstă de 61 de ani,* Rodica Manolescu, *inginer la M.I.U.,* Petre Sandu, *controlor la I.S.R. Tîrnăveni ș.a. mi-au spus că de-acum înainte nu vor mai ocoli munții.*

INTRECERI DE SELECȚIE

...Ca în fiecare după-amiază, sala de șah era arhiplină. De data aceasta însă concursul avea un caracter de selecție. După o serie de întîlniri de verificare, astăzi au luat loc la mese șahiștii remarcați în întrecerile anterioare. Primii șase în clasament vor alcătui selecționata celor aflați la odihnă care va întîlni reprezentativa salariaților din stațiune. Pînă cînd am plecat, croitorul Mircea Dărăban *din București, strungarul* Ștefan Ioan *din Tîrgoviște și cizmarul* Ioan Andrei *din Capitală, obținuseră cele mai multe victorii.*

PE LACUL CIUCAȘ...

Părăsindu-i pe șahiști, am coborît la lacul Ciucaș, unde urma să aibă loc un concurs de patinaj. 35 de tineri erau în întrecere pe pista unde au alergat de atîtea ori Eva Farcaș, Emil Papuc, Dan Lăzărescu *și alți maeștri ai patinajului viteză. In timp ce își disputau întîietatea amatorii de patinaj,* Iuliu Gașpar, *organizatorul sportiv al stațiunii, îmi spunea că s-a reamenajat canalul alimentator de apă, că s-a lărgit lacul și că acum se poate trasa o pistă de 400 de metri.*

— Ne-am pregătit pentru că și în acest sezon vom primi vizita sportivilor de performanță.

In acel moment au trecut linia de sosire concurenții dintr-o serie. Apoi, învingătorii seriilor și-au măsurat forțele între ei, iar în finală a ieșit cîștigător Ioan Terpe, *lăcătuș la întreprinderea „6 Martie“ Sighișoara, urmat de* P. Vagner, *zețar la I.P. Cluj,* V. Turja, *tipograf la I.P. Sibiu etc.*

Intrecerile s-au încheiat. Umbrele înserării învăluie încet, încet, așezarea. Cînd liniștea a coborît pe pîrtiile de săniuș, pe aleile și drumurile stațiunii, veselia s-a mutat în sălile Casei de cultură. Se aprind radiourile, se scot cărți de la bibliotecă, pasionații muzicii ascultă discuri, încep noi confruntări la mesele de șah și de tenis, iar iubitorii dansului se întîlnesc în frumoasa sală cu candelabre. Programul interesant alcătuit pentru oamenii muncii veniți la odihnă în Tușnad scurtează nopțile lungi de iarnă...

TR. IOANIȚESCU